

A RÉM.

SZABÓ LŐRINCNEK.

Bennem jár, hallom, mint kopog
Álomtalan, vak éjeken,
Kopog, dobog, indul, megáll
És jár tovább hűségesen.

Figyeli néha, alszom-e?
Figyelem néha: alszik ő?
Fölöttünk ápolónk virraszt,
A végtelen és bús idő.

Hiába várok, nem pihen,
Kopog, dobog, jár, kél a Rémm,
S álmomban is hallom, amint
Föl és lejön, megy feketén.

Már néha azt hiszem: no most
Vállamra teszi újjait.
De nem. Megint indul, megáll,
Megáll és indul. Árnya int . . .

(Szeged.)

JUHÁSZ GYULA.